

Dimman

Som en dimma ligger livet vid horisonten ,
tunn, lätt att skingra och så mäktig.
Vi vet formeln som gör att den uppstår,
men vi kan inte framställa det på vetenskaplig väg.
Genom livet går vi för att söka reda på den mening som livet har,
men vi tycks aldrig finna den.
Vi ser dess konturer men när vi greppar efter det som vi tror är livet,
försvinner det bort likt en illusion.
Livet är som dimman framför oss,
mitt i den finns den inte.
På håll är den som en mur som vi måste igenom ,
men när vi befinner oss i den är den som ett töcken som bara finns.
Bortom den är allt blott ett minne,
en önskan att allt skulle varit annorlunda.
Först när vi ser denna dimma vi står i,
ser vi dimman.
Ett sökande efter det som ger liv och kraft till existerandet,
ett sökande efter den plats som jag kan kalla min,
ett sökande efter det som till fullo är jag.
Men liv och kraft kommer inte från dimman,
ej heller finner jag här min nisch,
inte heller döljer sig mitt jag i smoggen.
Nej livets mening finner jag närmare än så,
på en plats som jag så väl känner till.
Lär dig att se dig själv i dig själv och sök inte på främmande plats,
din tillgång finns i dig själv och alla vet var den bor.
Se ditt livets mening i din egen mening,
lär dig leva i och med dig själv och du har sett din egen dimma,
det som ger dig liv och kraft,
din egen nisch och framför allt dig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Queen 47 med Poeter.se id #25439 innehar upphovsrätten